

طرق وقوع الفتن من منظر الإمام على عليه السلام

الملخص

تُعدُّ كلمة «الفتنة» كإحدى المفردات الواسعة الإستعمال في الأدب الإسلامي و في المصطلح تُطلقُ على عدد من الظواهر الإجتماعية - السياسية التي تؤزِّم المجتمع بمكايدها و رغم هذا تتظاهر بأنها على حق.

كثرت إستعمال قضية الفتنة في كلام أمير المؤمنين على عليه السلام كما نرى أنّ عصره كان مشحوناً بالفتن الدينية و السياسية و الإجتماعية فأخذ الإمام مكافحتها عملياً. تدرس هذه المقالة دراسة الفتنة و طرق وقوعها من وجهة نظر الإمام على عليه السلام في فترة من التاريخ معتمداً على المنهج الوصفي و التاريخي.

الكلمات الدليلية: على عليه السلام، نهج البلاغة، الفتنة

بسترهای ایجاد فتنه از منظر امام علی (ع)

زینب اصغری^۱؛ فاطمه شیرازی کیا^۲

چکیده

یکی از پر بسامدترین واژگان در ادبیات اسلامی واژه «فتنه» است که در اصطلاح به یکسری پدیده‌های اجتماعی-سیاسی گفته می‌شود که جامعه را دچار تلاطم کرده و در عین حال، حالت حق به جانب و فریبکارانه دارد. مسئله فتنه در کلام امیر المؤمنین (ع) از بسامد بالایی برخوردار است. سیره آن حضرت (ع) نیز مشحون از مبارزات عملی با فتنه‌های دینی و سیاسی و اجتماعی دوران است. لذا در نوشتار حاضر به موضوع فتنه و بسترهای ایجاد آن از دیدگاه امام علی (ع) پرداخته شده است و از آنجایی که به بررسی فتنه در برهه‌ای از تاریخ پرداخته شده، علاوه بر روش تحقیق توصیفی از تحقیق تاریخی نیز استفاده شده است.

کلیدواژگان: علی (ع)، نهج البلاغه، فتنه، آزمایش

^۱ دانش آموخته سطح دو، حوزه علمیه حضرت خدیجه کبری س (نویسنده مسئول)
a.salami1364@gmail.com

^۲ مدرس سطح دو، حوزه علمیه حضرت خدیجه کبری س ak.salami64@gmail.com

